

ΧΑΙΡΕΤΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΕΔΡΟΥ ΤΟΥ ΤΕΕ/ΤΚΜ, κ. ΣΑΚΗ ΤΖΑΚΟΠΟΥΛΟΥ
ΣΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ «Ήπιες επεμβάσεις για την προστασία των ιστορικών κατασκευών»
14 · 16.10.2004

Πριν από τέσσερα χρόνια το Νοέμβριο του 2000, το Τεχνικό Επιμελητήριο Ελλάδας / Τμήμα Κεντρικής Μακεδονίας και το Υπουργείο Πολιτισμού / Εφορεία Νεωτέρων Μνημείων Κεντρικής Μακεδονίας οργανώσαμε από κοινού το 1^ο Εθνικό συνέδριο με θέμα «Ήπιες επεμβάσεις για την προστασία των ιστορικών κατασκευών».

Η μεγάλη συμμετοχή σε αυτό και το ενδιαφέρον των συναδέλφων από την πόλη μας αλλά και από όλη την Ελλάδα, μας υποχρέωσε να συνεχίσουμε αυτή τη προσπάθεια και να οργανώσουμε το 2^ο Εθνικό ομότιπλο συνέδριο.

Μέσα από αυτή τη κοινή προσπάθεια, ελπίζουμε να συμβάλλουμε στη διαμόρφωση ενός επιστημονικού διαλόγου, που στοχεύει στην ενημέρωση, στην ευαισθητοποίηση και στη συμμετοχή της κοινωνίας στον προβληματισμό πάνω στα ζητήματα αυτά. Επίσης στόχος μας είναι να συμβάλλουμε στη διαμόρφωση μιας δημιουργικής επικοινωνίας ανάμεσα σε όλους του αρμόδιους φορείς, στην επιστημονική κοινότητα και στους συναδέλφους που έχουν ένα ιδιαίτερο ενδιαφέρον και που ασχολούνται στην πράξη με ζητήματα που αφορούν στην αποκατάσταση και επανάχρηση των ιστορικών κατασκευών.

Η διαφύλαξη της αρχιτεκτονικής κληρονομιάς είναι σύνθετο θέμα, με άμεση σχέση σε ζητήματα οικονομίας, πολιτικής βούλησης, αρμοδιοτήτων, ιδεολογικών επιρροών, ωριμότητας της Πολιτείας και συνειδητοποίησης των πολιτών. Η διατήρηση απαιτεί πολιτική και παράγει πολιτισμό. Η αναβίωση της ιστορίας είναι προϋπόθεση για την οικονομική, κοινωνική, πολιτιστική ανέλιξη των πόλεων και των λαών.

Κατά καιρούς και κατά περίπτωση αναφέρεται ο σεβασμός στο ιστορικό δομημένο περιβάλλον σαν συντηρητισμός, σαν πρακτική που έρχεται σε αντίθεση με την δημιουργία και την εξέλιξη. Εμείς λέμε ότι η διατήρηση της αρχιτεκτονικής κληρονομιάς είναι αυτή που επιτρέπει την δημιουργική συνύπαρξη του παλιού και του νέου.

Σύμφωνα με τη Σύμβαση για την Προστασία της Αρχιτεκτονικής κληρονομιάς της Ευρώπης που είναι πλέον νόμος του Ελληνικού Κράτους από τον Απρίλιο του 1992 (Ν.2039/92) «...Η αρχιτεκτονική κληρονομιά αποτελεί μια αναντικατάστατη έκφραση του πλούτου και της ποικιλίας της πολιτιστικής κληρονομιάς της Ευρώπης, μια ανεκτίμητη μαρτυρία του παρελθόντος μας και ένα κοινό αγαθό για όλους τους Ευρωπαίους».

Η Πολιτεία εμφανίζεται να δρα αντιφατικά στην ευρέως εκφρασμένη απαίτηση των πολιτών για την ανάδειξη της πολιτιστικής μας ταυτότητας, θυσιάζοντας σημαντικά δείγματα της αρχιτεκτονικής μας κληρονομιάς ορισμένες φορές άκριτα και βεβιασμένα, στο βωμό γραφειοκρατικών διαδικασιών (μη συντονισμού αρμοδίων οργάνων) της κακώς εννοούμενης ανάπτυξης, των ιδιωτικών συμφερόντων και των δήθεν τολμηρών εκσυγχρονιστικών προγραμμάτων.

Είναι καιρός το πολύ σημαντικό αυτό θέμα να αντιμετωπιστεί με τη σοβαρότητα που απαιτούν οι περιστάσεις. Κατ' αρχήν θα πρέπει να συνταχθεί ένας μακρόχρονος σχεδιασμός στον οποίο θα εντάσσονται ο προγραμματισμός και η δραστηριότητα των συναρμόδιων φορέων.

Συμμεριζόμενοι το μερίδιο ευθύνης που μας αναλογεί, κάνουμε ότι είναι δυνατόν ώστε να στηρίξουμε αυτή αλλά και κάθε άλλη προσπάθεια που στοχεύει στην αναβάθμιση της ποιότητας του δομημένου περιβάλλοντος. Είναι δε κοινή διαπίστωση ότι η προστασία και η διατήρηση των Μνημείων και των ιστορικών οικιστικών συνόλων καθορίζουν σε μεγάλο βαθμό αυτή την ποιότητα και διαφυλάσσουν την Αρχιτεκτονική μας Κληρονομιά, δηλαδή κατ' επέκταση την πολιτιστική μας ταυτότητα.

Για το λόγο αυτό, η συμβολή στην προσπάθεια για την προστασία, ανάδειξη και αξιοποίησή τους με τον πιο ενδεδειγμένο τρόπο, είναι υποχρέωση και καθήκον μας. Για να επιτύχουμε αυτό τον στόχο απαιτείται γνώση και ευαισθησία. Με την ελπίδα ότι η προσπάθεια που καταβάλλουμε θα συμβάλει αποτελεσματικά προς αυτή τη κατεύθυνση χαιρετίζω τις εργασίες του 2^{ου} Εθνικού συνεδρίου.